

La informació esportiva més completa a l'instant

l'instant

DIARI DE LA NIT

l'instant publica tres edicions diàries

Els senyors Lerroux i Gil Robles han celebrat aquest matí la seva anunciada conferència

El cap del Govern diu que hi ha hagut acord, però que caldrà celebrar noves entrevistes

La reorganització ministerial. - La reforma de la Constitució. - Les eleccions. - Consultes a fer

LA REFORMA CONSTITUCIONAL A FRANÇA

M. Flandin, cap del Govern francès, que està enllestint el seu projecte de reforma de la Constitució francesa

Hom diu si el President de Cuba, senyor Medieta, presentarà la dimissió

L'HAVANA, 11. - Circula el rumor que aviat s'instaurarà una dictadura militar.

Entre els rumors que corren s'assegura que el president Medieta no tardarà a dimetir el seu càrrec. Si això succeeix, passaria a ocupar-lo el senyor Ferran Ortiz. - Fabra.

DIU EL NOU ALCALDE DE BARCELONA...

«En l'ordre administratiu s'ha de continuar i ampliar l'obra de l'Ajuntament de Pi i Sunyer

Don Joan Pic i Pon, el nou alcalde de Barcelona, no és la primera vegada que n'és. Avui és alcalde governant...

Home encantat, amb aquell aire fresc alegre de tots els bons radicals. Coneix bé Barcelona, hi té interessos financers importants.

n'hi regeix de més importants encara. Acostumat a la gerència dels grans negocis i expert, per això mateix, l'administració a en els secrets del mecanisme econòmic, té totes les condicions materials per a ésser un bon gestor de Casa la Ciutat.

Políticament, la designació del senyor Pic Pon no ha estat mal acollida. Home de moltes amistats i amistats ben cordials, és, personalment estimat a tots els partits. L'hem anat a cercar al seu despatx de la Plaça de Catalunya, uns quants abans de la seva presa de possessió a l'Ajuntament.

AVUI, NIT, ESTRENA DE «ORO Y MARFIL» AL TEATRE ROMEA

El vet'bul era ple de gent. Persones que tenen què demanar, preparant la seva petició amb l'estreta de mà d'aquests moments, acompanyada del clàssic: -Ped molts anys!

El senyor Pic, gras i somrient, va dient a tothom: -Moltes gràcies...

AVUI, NIT, ESTRENA DE «ORO Y MARFIL» AL TEATRE ROMEA

El vet'bul era ple de gent. Persones que tenen què demanar, preparant la seva petició amb l'estreta de mà d'aquests moments, acompanyada del clàssic: -Ped molts anys!

El senyor Pic, gras i somrient, va dient a tothom: -Moltes gràcies...

AVUI, NIT, ESTRENA DE «ORO Y MARFIL» AL TEATRE ROMEA

MADRID, 11. - Durant una hora i mitja conferencien en el domicili del senyor Lerroux, el president del Consell i el cap de la C. E. D. A. Aquest no ha volgut fer cap manifestació en abandonar el domicili del cap radical, i el senyor Lerroux, des del seu domicili marxà al Ministeri de la Guerra, on rebé el director de l'Escola Superior de Guerra, general Martínez Cabrera.

A la una i deu minuts de la tarda, el senyor Lerroux rebé els informadors, i els digué que havia rebut el diputat senyor Puig, al qual acompanyava una comissió de la Confederació Espanyola de Societats de Col·laboració, afegint que aquest era un assumpte que havia de resoldre's en el Ministeri de la Guerra i es relacionava amb els coloms missatgers. Es confeccionarà un reglament que aprovarà, en definitiva el ministre de la Guerra.

Afegí que l'havia visitat el general Martínez Cabrera, director de l'Escola Superior de Guerra. Hem tingut un canvi d'impressions sobre l'organització del referit centre militar i del que hi desitja fer l'esmentat general per a posar-lo en condicions de perfecció.

Preguntat sobre l'abast de l'en-

trevista amb el senyor Gil Robles, contestà:

—Ja veig pensar ahir que aquesta conferència no s'havia de prolongar més, perquè el país l'esperava ansiosament. Vaig parlar per tel·lèfon amb el senyor Gil Robles i aquest matí estigué a la casa meua conferenciant amb mi durant una

hora i mitja. L'entrevista fou molt cordial, i per part d'un i altre hi hagué el desig d'arribar a punts de coincidència per a mantenir l'actual bloc governamental.

Hem considerat que, per arment no s'enforteixen en la seva organització els partits polítics, l'única combinació ministerial que hi pot haver, és l'actual, per ésser l'única que pot garantir l'estabilitat en la cosa pública i continuar la tasca de la República, per bé que toparà amb les naturals dificultats d'un primer establiment.

AVUI, NIT, ESTRENA DE «ORO Y MARFIL» AL TEATRE ROMEA

Quan s'aconsegueixi l'estabilitat, hauran aconseguit també marcar un ritme al qual han d'ajustar la seva marxa totes les agrupacions polítiques.

—Aleshores, ¿hi ha hagut acord?

—Ha preguntat un periodista.

—Acord complet — ha contestat el senyor Lerroux. Això no vol dir que hagi acabat, perquè he de celebrar noves conferències amb el senyor Gil Robles, després amb els meus amics del partit radical, i després amb altres organismes polítics, i així procediré amb la confiança que em sigui atorgada, ja que no he de topar amb dificultats.

—Seguirà després la reorganització ministerial?

—Hi ha una cartera sense cobrir i la cobrirem. I si fes falta un aco- blament, el fariem, però no crec que sigui necessari.

Per part de tots hi ha d'haver cessions, perquè tots els partits estan en període de transició, els uns pel eu creixement i desenrotllament, i els altres per la seva organització. Tots tenen llurs aspiracions i llurs desigs, i els seus més legítims representants són els diputats. A aquests influeixen les passions i les pressions polítiques, així com els interessos polítics, que són legítims. Necessiten determinades compensacions, i cal reconèixer que aquests senyors que fins ara han col·laborat amb nosaltres, no tenen ni un mal governador civil, i cal donar-los-hi.

Sorgeixen, doncs, a judici meu fonamentades, i com a conseqüència d'això hi ha altres molèsties, però tot es resoldrà amb un criteri d'equidat.

Cal preparar la reforma constitucional que se'n ofereix per un termini més o menys llarg, i també estan a la vista les eleccions, i cal meditar per a preparar-les amb les necessàries garanties d'imparcialitat.

Això determinarà un estat, no diré jo de confiança, però sí d'assistència, per tal que els grups polítics que amb nosaltres col·laborin ens donin llurs vots, i els grups polítics d'oposició, aduuc exercint la col·laboració amb nosaltres. Així podrem resoldre un problema de tanta envergadura com l'actuar sense donar una almona al treballador, sinó donant-li treball, i així es donarà satisfacció a l'opinió pública, en veure que empenen els diners en obres reproductives.

—Han arribat a un acord re-

ferent a les eleccions?

—No, no hem arribat a una cosa concreta. Hem tingut un canvi d'impressions, i en principi hem arribat a uns acords. Jo respecte molt l'opinió nacional i la dels seus representants que són els partits polítics, i abans de procedir, no he de consultar. Jo sóc un home que tinc més confiança del meu partit que qualsevol altre líder, cap o director de grup polític, perquè sóc cabdill. Se m'acusa de cabdillatge, i per aquesta causa vull consultar el meu partit polític i als qui amb nosaltres col·laborin, per a obrir i procedir en conseqüència.

AVUI, NIT, ESTRENA DE «ORO Y MARFIL» AL TEATRE ROMEA

L'ALIANÇA OBRERA ES PROPOSA FORMAR UN PARTIT UNIC OBRER

Maurín i Prieto s'entrevisten a París. - Angel Pestaña ingressa a l'Aliança Obrera. - Ascaso, Durruti i García Oliver també hi voldrien fer entrar la C. N. T.

per Irene Polo

Una conversa que hem tingut amb un dels dirigents de l'Aliança Obrera, ens permet d'ofereir avui als nostres lectors, una sèrie de notícies importants sobre el moviment social.

Hem preguntat a l'esmentat dirigent, quines entitats s'havien separat de l'Aliança Obrera, de resultes del desastre del dia 6.

—No cap—ens ha respost—. L'única novetat que hi ha en la Formació del nostre Front, és que el Partit Sindicalista, que acabada Angel Pestaña, ha demanat per ingressar a l'Aliança Obrera.

—I l'admeteu, és clar.

—Sí; d'ací a pocs dies, serà ja, segurament, entre nosaltres.

—Què és el que pensa fer, ara, l'Aliança Obrera?

—Aspirem a convertir-la en un Partit Únic Obrer. L'Aliança Obrera ara no és sinó una associació d'entitats culturals, polítiques, esportives i sindicals, amb una finalitat de defensa proletària. Totes aquestes forces, en un Partit ben estructurat, constituïrien una

central sindical poderosa i un organisme polític d'un impuls organitzable.

—Tots els grups que componen l'Aliança hi estan d'acord?

—Tots, menys els socialistes i els comunistes del Partit Oficial.

—Ja és una dificultat...

—A França els comunistes i els socialistes s'uneixen. El fons de les doctrines de Marx i de Lenin, és el mateix. Tots dos partits persegüen una cosa igual. Per què, doncs, no ajuntar els dos esforços per a aconseguir aquesta cosa? Maurín

AVUI, NIT, ESTRENA DE «ORO Y MARFIL» AL TEATRE ROMEA

S'ha entrevistat aquests dies, a París, amb Indalecio Prieto, el socialista d'aquí és essencialment republicà; és un socialista moderat, de col·laboració. Prieto s'adona que els comunistes que són una organització, purament revolucionària; desbordarien aviat els socialistes.

Quant als comunistes del Partit Oficial, necessiten l'aprovació de Moscou, vist que depenen d'allí directament.

—Així, doncs, la constitució d'a-

quest Partit Únic Obrer, no és gaire viable?

—Són les masses les que ho han de dir. Tant aviat com tornem a la legalitat...

—Fins que no tornem a la legalitat?

—Penseu que el Govern ha anunciat eleccions per a molt aviat...

Tant aviat com tornem a la legalitat, doncs, emprendrem una campanya intensa de propaganda d'aquest Partit, i si convencem la gent, els dirigents s'hauran de deixar convèncer, també.

—I la C. N. T.?

—La C. N. T. és una organització sindical. I nosaltres seriem un Partit polític.

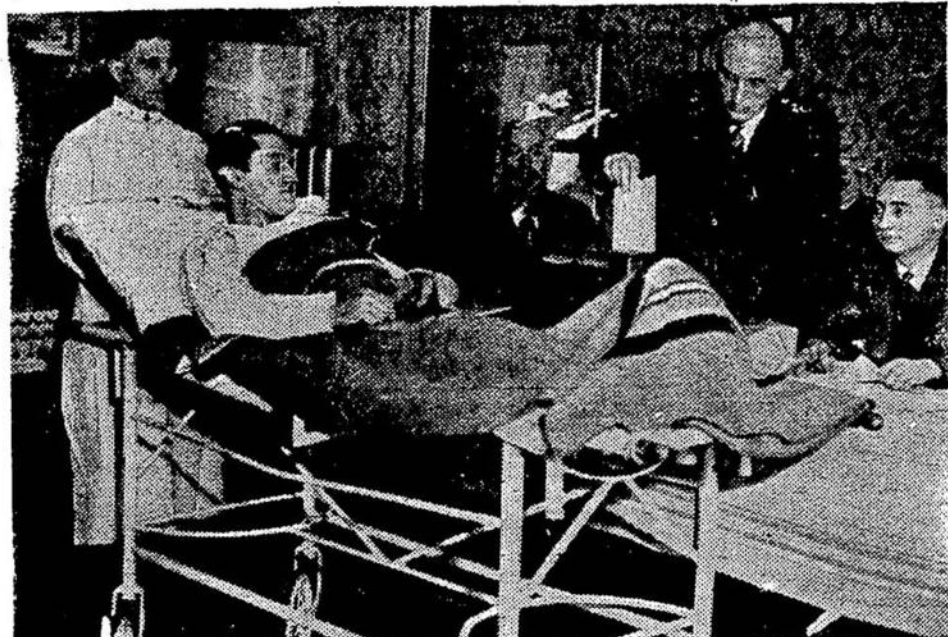
—Però no s'ha dit que la C. N. T. pensa abandonar el seu apolíticisme?

—Ascaso, Durruti i García Oliver, sí. Ells voldrien ingressar a l'Aliança Obrera. Darrerament, la C. N. T. ha celebrat una reunió per a tractar de si s'ha d'entrar o no a l'Aliança Obrera. A Astúries, la C. N. T. anava amb nosaltres.

(Segueix a la pàgina 2)

AVUI, NIT, ESTRENA DE «ORO Y MARFIL» AL TEATRE ROMEA

LA PRIMERA JORNADA DEL PLEBISCIT AL SARRE

Ha començat al Sarre la votació del plebiscit. Han votat els malalts i totes aquelles persones que no estaran lliures diumenge per retindre-les llurs ocupacions. En conjunt s'han emés uns dos mil vots. La votació en un hospital de Sarrebruck. Un malalt és transportat al despatx del director on s'ha instal·lat l'urna. - (Express Foto)

Els viatges al Pol Antàrtic s'han posat de moda

El camí seguit fins a la descoberta del Pol Artic i l'interès que el públic sentia per tot el que s'hi referia 30 i 40 anys enrera

LA MORT DE L'EXPLORADOR CANADENC BERNIER

Les etapes de la descoberta del Pol Antàrtic

EL VOL RECENT D'ELLSWORTH I BALCHEN DAMUNT DEL POL ANTARTRIC QUE, AMB EL DE BYRD, POSEN DE MODA AQUEST PUNT DEL PLANETA

per Miquel Capdevila

Recentment han ocorregut dis-

tant fets que guarden relació amb les exploracions dels pobles, especialment de l'Antàrtic. De manera que podem dir, sense por que la frase resulti desapropiada, que el Pol Antàrtic s'ha posat de moda.

Fa 30 i 40 anys, gairebé, tot l'interès dels exploradors i, en conseqüència, dels lectors de revistes i llibres consagrats a les recerques polars, es concentrava en les descobertes de les regions àrtiques i del mateix Pol Nord.

Les expedicions de Ryder i Peary, l'any 1891, i Nansen, dos anys després; la tràgica prova d'Andrée que va trobar la mort en el seu intent d'arribar al Pol amb globus esferic l'any 1897; els viatges de Lamer, Albert de Mónaco, Willmann i diversos altres exploradors l'any 1898, el del Duc dels Abruzzos, 1899, el de Pia-

la-en 1901, els de Toll i Kolchak que duraren fins l'any 1904, l'expedició d'Amundsen que durà de 1903 a 1905, la del Duc d'Orleans en 1905, la d'Harrison que començà en 1905 i es prolonga fins 1907, la de Pea-

ry en 1905-1906... varen ésser preparatius resonants del descobriment. A més, Peary gairebé continuament havia fet viatges a diverses regions polars.

Encara la gesta havia de tenir un èxit de públic més gran per les incidències que acompanyaren la descoberta del Pol Àrtic.

Frederic Cook, qui havia acompanyat Peary en l'expedició de 1897-

(Segueix a la pàgina 2)

l'almirall nord-americà Byrd, el primer que volà damunt del Pol Sud

1899, en qualitat de metge, sortí de Nova-York el comandant Peary amb el mateix intent. En tornar, va declarar que havia arribat al Pol Nord el 6 d'abril de 1909, i va donar les seves proves d'haver-hi restat 30 hores seguides. Naturalment, va començar una discussió entre els dos exploradors en la qual prengueren part diversos homes de ciència, partidaris de l'un i de l'altre.

A la fi, la qüestió fou sotmesa a la Universitat de Copenhaguen, que, després d'un estudi concienzut i d'escollir les explicacions de Cook i de Peary, declarà que tenia raó el segon, i el declarà descobridor del Pol Àrtic.

Cook va admetre el dictamen i va dir que podien haver-hi fallat els seus càlculs per les afluències que causa la vida en aquelles regions inhospitables.

Avui, però, no manquen savis que creuen que la Universitat de Copenhaguen es va equivocar i que no fou Peary, sinó Cook, qui arribà primer al Pol.

Els exploradors del Pol Àrtic són moltíssims i encara més els que han estudiat les terres polars del nostre hemisferi. Molts d'ells ho han fet per esperit científic i altres

(Segueix a la pàgina 2)

AVUI, NIT, ESTRENA DE «ORO Y MARFIL» AL TEATRE ROMEA

Mapa de la regió del Pol Sud

Mapa de la regió del Pol Sud

Guia de l'espectador

ACTUALITATS. — Noticiaris i Reportages. Vistes de Barcelona.

ARNAU. — «Los últimos 20 años», «La cigarra y la hormiga» (dibuixos en colors) i «El dictador».

ASTORIA. — «El monstruo de la selva» i «Sor Angelica».

AVENIDA. — «La comedia de la vida» i «Cuesta abajo».

CAPITOL. — «Sor Angelica».

CATALUNYA. — «El negro que tenía el alma blanca». Vegeu cartellera especial.

COLISEUM. — «El crimen del Vanities».

XILE. — «Una noche en el Gran Hotel» i «Ojo, solteros».

ESPLAI. — «Escándalos romanos». «Guerra de valeses». «Vi i la vida».

EXCELSIOR. — «Sobre las nubes» i «La princesa de las Czaradas».

FANTASIO. — «Fácil de amara». Vegeu cartellera especial.

FEMINA. — «Mujercita de gran cola». «Un perro que trae cola».

FLORIDA. — «Los últimos 20 años». «Hoy o nunca». Vegeu cartellera especial.

KURSAAL. — «El misterio del squarum» i «Oro en llamas».

MARYLAND. — «Un drama en autobús». Vegeu cartellera especial.

METROPOL. — «El ayudante del general» i «Valeses de Viena».

MISTRAL. — «Volando hacia Rio Janeiro». El combat «ax Baer-Carnera» i «Oros».

PARIS. — «El jardín de monasterio», «Escándalos». Vegeu cartellera especial.

PATHE PALACE. — «Sobre las nubes» i «La princesa de las Czaradas». Vegeu cartellera especial.

PUBLIC-CINEMA. — Curiositats. Dibuixos en colors «Animales marinos del Adriático».

TIVOLI. — «Desfile de primavera».

URQUINAONA. — «El pequeño rey».

El doctor Jeroni Moragues

CURSET «LA PSICOLOGIA EN EL CINEMA»

Organitzat per l'Institut Psico-tècnic de la Generalitat de Catalunya, va començar ahir en una de les seves aules, el curset sobre «La Psicologia en el Cinema» de l'Institut Psico-tècnic de la Generalitat de Catalunya.

La primera, de les quatre lliçons de què consta l'esmentat curset, versà sobre «Reaccions psicològiques de l'espectador».

El doctor Moragues, amb un to planer, a l'abast de totes les intel·ligències, va fer una dissertació interessantíssima d'aquestes reaccions del públic del Cinema, considerant aquest Art com un fenomen que es produeix en el món i que exerceix una gran influència sobre nosaltres.

Va fer una distinció entre l'home apte i el no apte per al Cinema, en el sentit d'espectador.

Explicà com sobre el públic apte han produït accions, noves i carnis d'habituds els artistes que treballen en els films. Cità la popularitat assolida pel bigotet de Ronald Colman, o la bufanda de Gary Cooper, la nova moda que s'obossava de portar agulla al coll per l'existència que en fa George Raft, la dels vels, introduïts per Marlene Dietrich o les valones per Kay Francis.

L'espectador és referit als casos recents de «gangsterisme» derivats dels films d'aquesta mena d'assassins, així com a la popularitat de la música de Ravel, «Bolero», pel film a què va donar base, etc.

Féu un comentari del que és considerat en l'home: «facultat», per a esdevenir captiu i escapat.

Declarà que els més aptes per a fruit del Cinema són els que millor atenció i comprensió tenen, i que els realistes, amb imaginació, tenen més avantatges a favor seu que els anti-realistes o fantasistes per a captir i gaudir dels films.

Exposà que el Cinema és una «creació» en la majoria dels concurrents al dit espectacle, per

AVUI, NIT, ESTRENA DE «ORO Y MARFIL» AL TEATRE ROMEA

Arturet Girelli presenta el film al públic pujat a una plataforma a propòsit muntada davant de la pantalla.

La seva primera aparició d'anir fent acrobàcia amb grans aplaudiments.

AVUI, NIT, ESTRENA DE «ORO Y MARFIL» AL TEATRE ROMEA

«La Dama de las Camelias», en sessió de prova

Aquest matí, al Coliseum, s'ha passat en sessió especial de prova, per als empresaris i crítics de la premsa i Radió, el film de la producció francesa, «La Dama de las Camelias» inspirada en la popularíssima novel·la de Dumas.

Ha dirigit aquesta nova versió cinematogràfica, sonora, no cal dir-ho, Fernand Rivers, amb la supervisió d'Abel Gance.

Ivonne Printemps, espiritual, romàntica, delicada, i Pierre Fresnay, sobri, digne, afable, en són els principals interpretes.

Les figures d'enyorrança d'aquells personatges idíl·lics de Margarida Gautier i Armand Duval, prenen vida i relleu en la plasmació que ens ocupa.

L'ambient ressuscita amb l'acurada adaptació que ha estat feta. El luxe, la música—Musset, Liszt, etc.—els vestits l'amor romàntic, tot

CINEMA - MODES

Un anàlisi de «Hombres del mañana» que l'Instant presenta al Maryland, acredita aquest film d'obra mestra de la cinematografia

Els anys no són capaçs d'estrangular la inspiració de Frank Borzage, l'admirable realitzador d'història tan llarga com brillant. Tot el contrari. Darrerament, Borzage, més inspirat que mai, ens ha ofert una obra tan intensa com «Hombres del mañana», una de les obres més considerables i més punyents que ens ha donat el cinema sonor.

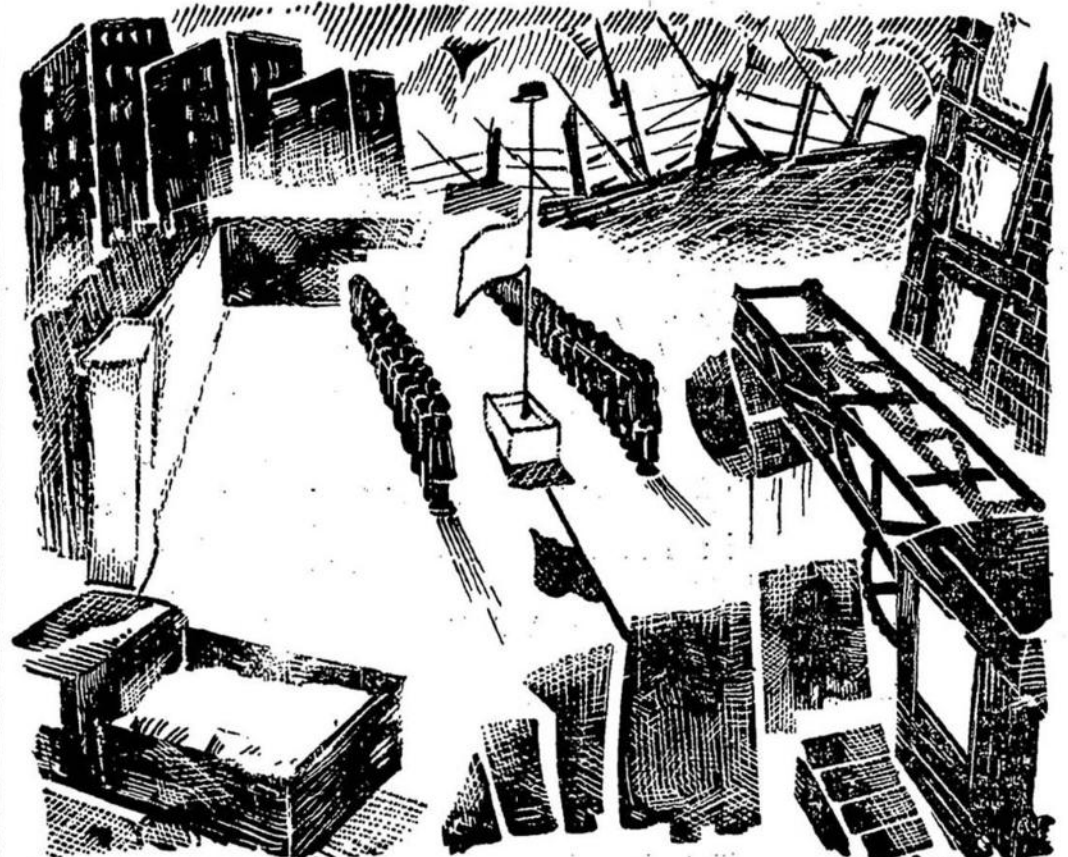
Una obra mestra, en efecte, aquest film que, excepció escassa, ens ofereix la unió, poques vegades assolida, d'una anècdota forta i digna, d'un director genial i

batalla s'ha entaulat. El malalt, al qual la febre fa creure desorientat i covard, aconsegueix burlar la vigilància dels pares. Es vesteix frenèticament, corre a través dels carrers de Budapest, arriba al camp de batalla, es tira al damunt del general enemic per a arrabassar-li la bandera... I cau mort. El combat cessa immediatament. La mare arriba, es posa a plorar silenciosament, recull el petit cadàver i se l'emporta en els braços, seguida de la multitud de combatents que el drama ha reconciliat.

Arreu on ha estat estrenat, «Hombres del mañana», ha estat

aparell comença a extreure terra del disputat terreny, paraules que clouen el film: «Es barallaven per un sol, hi ha hagut un mort... i ara hi edificuen una casa!», tot això revela clarament les intencions de l'obra de Molnar, que Borzage ha vigoritzat i dramatitzat terriblement. «Hombres del mañana», és un film pacifista.

Aquesta pel·lícula ens ofereix una hora i mitja de cinema de bon cinema, de gran cinema. És una obra d'una perfecció gairebé monstruosa. Frank Borzage, en possessió d'un virtuosisme tècnic meravellós, ha escamotejat, hàbil

«Hombres del mañana», vist pel dibuixant Piñana

d'uns interpretes, simples i naturals com la mateixa vida. Una obra mestra, en efecte, aquesta història emocionant, gairebé sempre dramàtica, en certs moments patètica, d'uns infants que, a la llar, al costat dels seus pares, són unes criatures dolces, dolces i suaves, però que quan s'ajugen a soldats es transformen sobtadament en homes forts, rics d'un sentit viu i viu del deure i de la disciplina. De l'honor — oh, aquell dissortat Nemetschek avergonyit, adolorit, d'haver comès una falta que l'ha inscrit a la llista negra! — i de la companyonia: quan un soldat enemic agonitza, d'enemic es converteix automàticament en germà, l'estrepit bèl·lic emmudeix i tota la tropa es precipita al costat del moribund...

«Hombres del mañana», aquest bellíssim film, inspirat en una obra de Molnar, ens conta les peripècies de dos bandes rivals de xicotets, que es disputen un terreny de joc, un solar de Budapest. Els més petits, els del carrer Pau, s'han fet amos del terreny. Els més grans, les camises vermelles, volen treure'ls. Un gran fervor patriòtic impera en els dos camps. Hi ha el traïdor odiat: la bandera que passa de mà en mà; els caps idíl·lics; oficials i soldats... I heus ací que un dels soldats, Nemetschek, que fa mans i mànecues per a ascendir, ric en una noblesa entenedora és tirat a l'aigua per l'enemic.

Allitat, la febre el devora. Davant els pares desesperats, el pobre Nemetschek delira. A fora, la

prestidigitador, els ressorts de l'ofici, ha dissimulat curosament les enormes dificultats vençudes, i ha explicat la seva història amb una simplicitat i una naturalitat, una espontaneïtat, que semblen fresca improvisació. Aquest film, sec i austre, dur i aspre, ple de picarescos de talons i de salutacions quadrades i mecàniques, que acaba fent-nos odiar profundament l'espectacle casernari, aquest film bellíssim, ple d'observacions vives i justes, de silencis patètics, de situacions impressionants de debò, és una obra mestra excepcional, una pel·lícula que marcarà una època.

El joc despullat, sincer, natural, fresc com una rosa, clar com un doll d'aigua, palpitant com la mateixa vida dels interpretes d'«Hombres del mañana», petits infants, grans actors, aquest joc d'una veritat esqueixadora, d'una humanitat gairebé irreal de tan pur, aquest joc meravellós, col·labora a fer d'aquesta pel·lícula una obra d'una grandesa que produeix una emoció d'ordre superior, una emoció que la pantalla procura rarament.

Sebastià GASCH

KURSAAL

AVUI
Bill Boyd i Mae Clarke
en
ORO EN LLAMAS
el film de l'emoció
SICE

Notes informatives

ELS INTERPRETS DE «LA DOLOROSA»

Encapçalat el repartiment d'aquesta meravellós film nacional, Ro-sita Diaz, triomfadora en altres diverses produccions, fins a l'extrem que la Fox no ha vacil·lat de contractar-la, perquè actual en els seus estudis de Hollywood, on es troba ja, disposada a demostrar, una vegada més, que no en va se la considera com una «estrella» de primera magnitud. En «La Dolorosa», té a càrrec seu el paper principal, en el qual realitza una tasca que li ha fet pujar els pocs graons que li faltaven per a entronitzar-se en el cim de la fama.

Però la nota culminant en el repartiment de «La Dolorosa», la dona el tenor Agustí Godoy, un descobriment del mestre Serrano, qui assegura que aquest jove cantant i excel·lent actor, puix solament compta 21 anys, és el més notable sentit per ell.

«La Dolorosa» serà presentada pel «Repertorio M. de Miguel».

UN FILM PRESENTAT PER LA PENYA «ARCA DE NOÉ»

Avui, al Femina, i presentada per la penya humorística «Arca de Noé», tindrà lloc l'estrena de la comèdia «U. R. A., Un perro que trae cola».

Són protagonistes d'aquest film, els coneguts artistes Magda Schneider i Wolf Albach-Retty, i els seus noms, són garantia d'una interpretació perfecta i escalent.

Però l'eix i el motiu de les anècdotes gracioses que succeeixen en el film, és un gossot fox-terrier hàbilment ensinistrat. Es per això que la penya «Arca de Noé», es complau a presentar la cinta com a homenatge a aquest irracional que té un alt concepte de l'humor i de l'optimisme.

DITA PARLO

Dita Parlo tornarà bentost a treure el seu bell rostre en el cinema.

Ha coprotagonitzat «Raptos», el film de Kirsanoff, que aviat serà presentat a Barcelona.

D'aquest film és la caracterització que reproduïm en el clíxé que empara aquesta nota.

Dita Parlo fou la memorable heroina d'aquella «Rapsodia húngara» que en els primers temps del sonor va oferir-nos la Ufa.

Dita Parlo havia ja treballat al cinema mut... «El canto del prisionero», «Retorno al hogar», etc.

En «Raptos», film basat en la comentada obra de Romut, «La separació de les races», hi té un rol principalíssim. A França s'ha estrenat el film suau i ha aplecat murmurs d'admiració.

LA PENYA «ARCA DE NOÉ»

PRESENTA AVUI AL

FEMINA

Un perro que trae cola

MAGDA SCHNEIDER

WOLF ALBACH-RETTY

DEMA, DISSABTE, ESTRENA

Hombres del mañana **MARYLAND**

Plaça Urquinaona 3. Telèfon 21960

FILM COLUMBIA, DISTRIBUÏT PER CIFESA

del dibuixant bromista, foren pro-

AVUI, NIT, ESTRENA DE «ORO Y MARFIL» AL TEATRE ROMEA

jectats uns films amateurs de Del-mir de Caralt, alguns d'ells inèdits, que plaguieren extraordinàriament. La Secció de Cinema del Centre Excursionista de Catalunya s'ha apuntat, doncs, un nou èxit.

M. C.

ASSOCIACIÓ DE CINEMA AMATEUR. FESTIVAL INFANTIL

Per al pròxim diumenge, a les cinc de la tarda, al Foment de les

«LA DANSA DE L'ERMITA DE FALGAS»

Avui, a les set del vespre, a l'Associació Bonanova, en el curs dels «divendres selectes», que organitza l'esmentada entitat, serà celebrada una sessió de cinema amateur, en la qual serà projectada,

AVUI, NIT, ESTRENA DE «ORO Y MARFIL» AL TEATRE ROMEA

entre altres, el film «La danza de l'ermita de Falgas», de Ramon Puiggrós, de l'Associació de Cinema Amateur. Aquest film fou un dels que constituïren la representa-

Avui, estrena - URQUINAONA EL PEQUEÑO REY

Arts Decoratives, es celebrà un

AVUI, NIT, ESTRENA DE «ORO Y MARFIL» AL TEATRE ROMEA

festival infantil, organitzat per l'Associació de Cinema Amateur. El programa està compost per tres films de tamany amateur, així és, un documental, uns dibu-

AVUI, NIT, ESTRENA DE «ORO Y MARFIL» AL TEATRE ROMEA

xos de Walt Disney i un film d'argument, d'Amadeu Real. A més a més, hi haurà teatre de putxetells.

Aquesta és la primera festa infantil que organitza l'esmentada Associació, inici d'una sèrie que té en projecte.

ció de Catalunya a la II Biennale de Venècia, el primer premi de la qual fou guanyat pel film «Festa Major», d'Eusebi Ferrer, també de l'Associació de Cinema Amateur.

SALONS CINÉS

TEATRE TIVOLI. — 10 nit. «DESFILE DE PRIMAVERA».

FEMINA. — 9'45 nit. «MURMURS DE GRAN SENYOR».

JERICHO. — «UN PERRO QUE TRAE COLA».

CAPITOL. — «SOR ANGELICA», en espanyol.

CATALUNYA. — Avui, a les 10 nit. «EL NEGRO QUE TENIA EL ALMA BLANCA».

«LA PRINCESA DE LAS CZARADAS» (Martha Eggerth).

EXCELSIOR. — «Sobre las nubes».

«LA PRINCESA DE LAS CZARADAS» (Martha Eggerth).

CINEMA ESPLAI

Còrsega, entre Aribau i Muntaner. Telèfon 71052

Avui nit: REVISTA. DIBUJOS tres gran superproduccions: ESCANDALOS ROMANOS per Eddie Cantor.

GUERRA DE VALSES VIVA LA VIDA per Alady, Lepe, Santpere, etc.

MARYLAND

Plaça Urquinaona, 5 Tel. 21966

Avui, deu nit: ZAMORA (documental).

AMIGAZOS (dibuixos).

UN DRAMA EN AUTOBUS per Lew Ayres i June Knight.

Fantasio

Avui, nit, a les 10: Gran èxit d'Adolphe Menjou en la divertida comèdia

Fácil de amar amb Genevieve Tobin i Mary Astor

Cinema MISTRAL

Calàbria, 38. Telèfon 32302

Calefacció central Sessió continua Avui: VOLANDO HACIA RIO JANEIRO

per Dolores del Río, COMBATE BAER-CARNERA gran film esportiu patrocinat per la Federació Espanyola de Boxa.

ORO

URQUINAONA

Avui, nit, a les 10: Robert Lynen en

El Pequeño Rey

Seleccions Filmofono

CINEMA PARIS

Avui nit: Aquesta nit, a les 9'45: Revistes Pathé i Femina

Exit de la deliciosa comèdia

El jardín del monasterio

Gaby Morlay i Henry Rolland en

EL ESCANDALO

Es despatxa a guixeta per a la sessió numerada de DIC-MENGE TARDÀ, a les 6.

CASIMIR ORTAS

Casimir Ortas, l'actor còmic per excel·lència, torna a estar entre nosaltres. Debuta avui al Teatre Barcelona, i la seva presentació desperta sempre l'atenció del públic.

Ortas és únic en el seu gènere. Té una personalitat inconfusible. Hi ha qui diu que el seu treball, la seva «vis» còmica, recorda Cerdà. Els qui coneixem aquell gran artista desaparegut, no hi estem d'acord, sense que això vulgui dir que Ortas desmereixi d'aquell. El que hi ha és que són completament oposats i no resisteixen la comparació.

El que es pot assegurar és que Ortas té més públic, un públic que, com el de Santpere, va a veure'l convençut que riurà, i que riurà de gust.

Desconexem l'obra amb què debuta. El nom dels autors i el mateix títol que porta, ja són un antecedent que fa suposar que es tracta de quelcom escrit pensant en les característiques d'aquest actor.

Partidaris o no del gènere que cultiva Casimir Ortas, reconeixem que compta amb un públic, un públic que quan va al teatre ja ho fa pensant que no va a veure res transcendental, i si simplement a passar una bona estona.

«La Walkyria» al Gran Teatre del Liceu

Gran expectació havia despertat l'anunci de la representació d'aquesta obra de Wagner, expectació que es va veure traduïda a la nit oferint-nos una sala del Liceu com encara no havíem vista aquesta temporada, malgrat els plens que s'havien registrat en representacions passades.

I és que ahir, a més del teatre ple, hi estava d'un públic elegantíssim i ple d'emoció davant de la grandesa de l'obra d'un geni.

L'atenció estava concentrada en el nou, per a nosaltres, director d'orquestra, mestre Karl Elmendorff, i per a ell foren els més càlids aplaudiments.

Aquest mestre es va imposar al públic des del primer moment, car es va veure de seguida que és un director que sap conduir l'orquestra.

AVUI, NIT, ESTRENA DE «ORO Y MARFIL» AL TEATRE ROMEA

questa fent-li donar una gran brillantor i fluïdesa a la música wagneriana traduint-la amb la màxima fidelitat.

En quant als intèrpretes tots estigueren bé. Teba de Nemethy interpretà la vertadera herolna wagneriana, una Brunilda càlida i expressiva, com requereix el personatge.

La senyora Datermen féu una deliciosa Siglinda, en perfecta possessió del personatge. Magda Strack també estigué justa, donant un gran relleu al segon acte.

En quant al tenor Eyrind Lahodric posseïx una potent veu i un gran estil de cantant. Hane Nessen féu un Wotan ple de solennitat, i Ludwig Webes no desentonà del conjunt.

L'escena molt ben cuidada sota la direcció de George Pauly.

La nova decoració de Salvador Alama admirablement bé.

En definitiva, una gran vetllada i un èxit esplèndid.

ROMEA

Tel·lèfon 22026

Avui, nit, a les 10.15. PRESENTACIÓ DE LA COMPANIA TITULAR AMB L'ESTRENA DE

ORO Y MARFIL

Comèdia en 3 actes d'ANTONIO QUINTERO I PASQUAL GUILLÉN, per ANTONIA HERRERO I RAFAEL BARDE, Josep Balaguer, Elies Sanjuan, Lluís S. Torredella, Carme Cuevas, Marija Cuevas i Adela Calderon. Decorats de HIGINI COLMENERO. Els autors assistiran a la representació. Demà, a les 10.15 i a les 10.15, «ORO Y MARFIL». Diumenge a les 10.15, «LA MARQUESONA», per ANTONIA HERRERO. A les 6 i a les 10.15, «ORO Y MARFIL».

TEATRE - MUSICA

PROSCENIS

* Hom diu que Fages de Climent, amb la direcció de la temporada del Coliseu Pompeia, està molt atretat.

* Els autors ja comencen d'empaitar-lo.

* Entre d'altres, J. F. Vidal-Jové li ha llegit una obra.

* Aquesta nit, senyors, el crític haurà de prodigar-se extraordinàriament.

* De moment, «Oro y Marfil» a ROMEA, l'obra de Quintero i Guillén.

* I encara «Fu-Chu-Ling» de Capella i Lucio, per Casimir Ortas, a «Santa Marina», d'Angel Lázaro, a Novetats.

AVUI, NIT, ESTRENA DE «ORO Y MARFIL» AL TEATRE ROMEA

* ¿No sabeu que després de Casimir Ortas al Coliseu Pompeia actuarà la companyia de Nini Montiam?

* Nini Montiam ha obtingut un dels èxits més apoteòsics d'aquesta temporada a Madrid.

* Aquest èxit l'ha constituït «Santa Isabel de España», del senyor Mariano Tomás.

* Varem tenir ocasió d'assistir a l'estrena d'aquesta obra, a Madrid, i varem haver de sortir a mitja representació.

* L'obra conté, a més d'una fluïda, d'una fluïdissima realització teatral i literària, una pila de coses ofensives per al nostre país.

* «Santa Isabel de España» serà l'obra bàsica de la temporada de Nini Montiam al Teatre Barcelona.

AVUI, NIT, ESTRENA DE «ORO Y MARFIL» AL TEATRE ROMEA

* Què passarà? Aconsellem a l'empresari de Barcelona que, abans, llegixi aquesta obra.

* ¿Es veritat que Millàs-Rauell ha retirat la seva obra del Poliorama?

* ¿Es veritat que, immediatament, aquesta obra va ésser llegida a l'empresari del Coliseu Pompeia?

* ¿Es veritat que si aquesta obra no fos massa pessimista—un judici Fages de Climent—hauria inaugurat la temporada del Coliseu Pompeia?

AVUI, NIT, ESTRENA DE «ORO Y MARFIL» AL TEATRE ROMEA

* Després d'«Oro y Marfil»—un després llunyà, segons tots els pronòstics—es posarà a ROMEA una obra d'Arriches.

* I després, encara, una obra de Jencaro Anguita.

* Després una altra obra de Quintero i Guillén.

* Al Poliorama, hi ha el projecte de posar la producció d'una obra de Jean-Jacques Bernard.

* Sembla que el Poliorama ha ordenat definitivament la llista d'obres que donarem ja pocs dies.

* La relació de noms va com segueix: Monturiol, Soldevilla, Sagarra, Vidal-Jové i Benguerel.

* Es coneixen els títols d'aquestes obres. Excepte el de Xavier Benguerel, qui dubta entre dues obres.

Mary Pickford ha guanyat la demanda de divorci

LOS ANGELES. 11.—L'estrella cinematogràfica Mary Pickford ha guanyat la causa en la qual s'intentava obtenir el seu divorci amb l'actor Douglas Fairbanks.—Fabra.

Teatre Novetats

Gran Companyia de Comèdies MELIA-CERBIAN

Avui, nit, 10.15: ESTRENA SENSACIONAL. La comèdia en tres actes

SANTA MARINA

creació de Pepita Melià. Gran presentació.

Demà, tarda i nit:

SANTA MARINA

Principal Palace

REVISTES

Margarita Carbajal

Nit, a les 10.15

Las de los ojos en blanco

Demà, tarda,

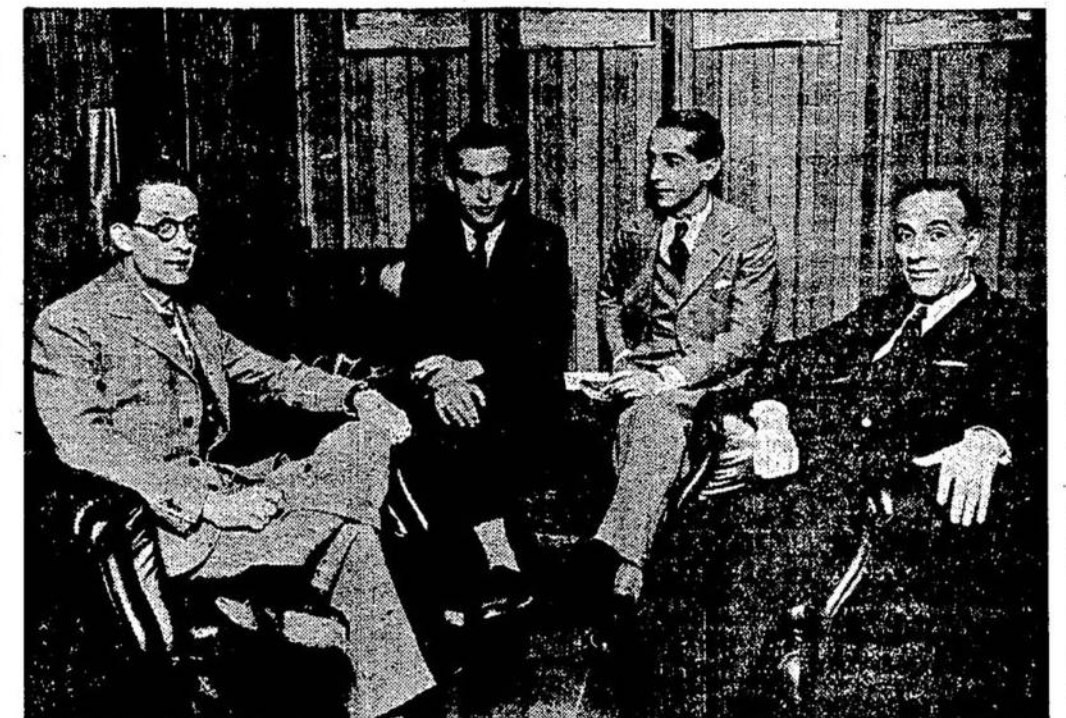
Las de los ojos en blanco

L'èxit dels èxits.

«Oro y Marfil», que s'estrena aquesta nit a ROMEA, és probablement, segons Quintero i Guillén, la millor obra que han escrit

UNA COL-LABORACIÓ PERFECTA I AUTÈNTICA DURANT SIS ANYS. IDEA QUE HA PRESIDIT LA REALITZACIÓ DE «ORO Y MARFIL», LA COMEDIA QUE AVUI S'ESTRENA

Darrers moments de l'assaig d'«Oro y Marfil». Quan Antonio Quintero creia poder desterrar definitivament tota preocupació, neix encara la darrera: la premsa. Cordialment es torna a treure l'abric i ens acompanya al saló del ROMEA. Ens parla de teatre i dels escenaris, de l'ambient teatral madrileny, de mil anècdotes divertides que l'acrediten de bon observador i d'agut humorista. I ens

En una sala de ROMEA, l'empresari Fernández Burgas i el nostre company Ignasi Agustí amb Pascual Guillén i Antonio Quintero, autors de «Oro y Marfil»

presenta el seu company: Pascual Guillén. Aleshores Guillén pren la paraula mentre Antonio Quintero es dedica, pacíficament i com reposant, a escriure una impressió de la seva obra per a un diari del matí.

La conversa, però, no resulta gens periodística. El diàleg flueix tan àgilment, que el reporter no atina a prendre nota ni a recordar el que Pascual Guillén va explicant i preguntant. Un canvi d'impressions, simplement, del qual el reporter no vol recollir res.

Què és el teatre? Què és el públic? Què ha d'ésser el teatre en relació al públic, és a dir, com a espectacle? Els nostres lectors no esperin pas l'opinió de Pascual Guillén sobre això, sinó més aviat el que els autors d'«Oro y Marfil» han fet amb la seva obra i com l'han feta. Demanem perdó als nostres lectors per les divagacions que ahir a la tarda el reporter, en complicitat amb Pas-

boren Antonio Quintero i vostè?

—Sí, anysa. En sis anys hem fet una pila d'obres plegats.

—I en quina forma col·laborem?

—La nostra, és la col·laboració més pregonia i autèntica. Damunt d'una taula posen les quartilles, i Antonio i jo comencem l'obra. L'un diu una frase, l'altre apunta un acudit, el corregeix una paraula, jo canvio el gir del moment. De tal manera, que, en acabar l'obra, cap dels dos no sap a qui correspon cada fragment. Correspon a tots dos, naturalment.

—Es necessita una gran competència, per a fer això.

—La competència és autèntica. I les coses s'acorden per absoluta unanimitat. Si a Antonio no li agrada una cosa que se m'acut, la cosa no s'hi posa. I viceversa. No surt ni una ratlla, ni una paraula que no sigui mesurada, i a judici nostre, la millor que hem trobat. Si no surt millor,

CONVERSES

Modest Sabaté i la seva obra «Un pas enllà»

—On t'entén la vostra obra, Sabaté?

—«Un pas enllà»?

—Sí.

—En dos llocs. Al Premi Ignasi Iglesias i a les publicacions «El Nostre Teatre».

—Us ha estat possible trametre al Premi Ignasi Iglesias?

—Per què ho diu?

—Se us va anomenar membre suplent del concurs d'enguany.

—I amb molt d'honor, per mi. Enviar l'obra no vol pas dir renunciar al Jurat. Però com que el càrrec de suplent només entra en joc quan falla algun dels titulars, en no fallar cap d'aquests la meua funció ha quedat ja resolta.

—Quan vau trametre, per tenir aquesta seguretat?

—Vaig esperar el darrer moment. Fins el 31 de desembre no vaig lluitar-la. M'agradaria que constés el meu agraïment per la designació amb què va honorar-se'm.

—M'encantaria. De l'altra banda, quècom de la vostra obra...

—En quin sentit?

—Favorable. M'han dit que veí damunt de l'aspecte literari heu tingut cura de l'aspecte humà, és a dir, de l'aspecte teatral de l'obra.

—Sí. Crec que no us han enganyat. Almenys, d'intenció, és així.

Plantejo un problema i uns caràcters dramàtics; tot deriva del dramatisme del tema. El problema és essencialment humà. He volgut presentar uns tipus en els quals "res del que és de l'home els és estrany". Per damunt de l'aspecte literari de l'obra — exacte — he fet lliscar l'aspecte humà. Això sí. He procurat compaginar els dos valors.

—I d'altres projectes?

—Estic preparant una obra "lítica. Millor dit, estic escrivint-la, perquè ja molt de temps que vinc preparant-la.

—Per al Premi Cambó?

—Sí. La meua intenció és aquesta.

—Tema?

—La doble figura del Rei Pere III, el Cerimoniós. D'una banda l'home adust, la rudesia d'esperit que deriva de la figura boirosa de la seva madrastra. D'altra banda, el que era més seu: la cerimònia, l'afany de cultura, la cordialitat vers les coses de l'esperit.

—Pot fer molt bonic. L'anècdota que la història o la llegenda fa voltar entorn d'aquesta figura, es presta a belles realitzacions de teatre. Estic segur que reeixireu.

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

—Tant de bo!

Guia de l'espectador

BARCELONA. — Avui, nit. Debut de la companyia de Casimir Ortas. «Fu-Chu-Ling».

Demà, tarda: «Fu-Chu-Ling» CIRC BARCELONES.

Demà, tarda: «Rambeau» i programa de varietats.

COMIC. — Avui, nit: Funció d'homenatge a Araceli Castro. «Los maridos de Lidia» i Fi de Festa.

Demà, tarda: «Los maridos de Lidia».

NOVETATS. — Avui, nit: Estrena de «Santa Marina».

Demà, tarda: «Santa Marina».

PALAU DE LA MUSICA CATALANA. — Avui, nit: Recital de guitarra per Andreu Segovia (Associació de Cultura Musical).

PRINCIPAL PALACE—Avui, nit: «Las de los ojos en blanco».

Demà, tarda: «Las de los ojos en blanco».

ROMEA. — Avui, nit: Debut de la companyia Herrero-Bardem. Estrena de «Oro y Marfil».

Associació de Cultura Musical

Programa del concert a càrrec del guitarrista Andreu Segovia

I.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

II.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

III.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

IV.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

V.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

VI.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

VII.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

VIII.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

IX.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

X.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XI.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XII.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XIII.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XIV.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XV.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XVI.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XVII.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XVIII.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XIX.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XX.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XXI.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XXII.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XXIII.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XXIV.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XXV.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XXVI.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XXVII.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XXVIII.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XXIX.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XXX.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XXXI.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XXXII.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XXXIII.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XXXIV.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XXXV.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XXXVI.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XXXVII.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XXXVIII.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

XXXIX.—«Cantables» (primera audició), Domenico Scarlatti, «Allegretto», Giuliani, «Sonata» (escrita per a Andreu Segovia), (primera audició).

TOTS ELS ESPORTS

Возна

Biblioteca Nacional de España

